

WOJEWODA ŚLĄSKI

2005 -01- 21

Katowice
PN-N-0911/48/R/05**Rozstrzygnięcie nadzorcze**

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2001r. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVII/581/2004 Rady Miasta Jastrzębie-Zdrój z dnia 16 grudnia 2004r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w jednostce bilansowej Centrum w Jastrzębiu-Zdroju w części określonej w:

- § 1 ust. 6 uchwały, jako niezgodnej z przepisem art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.),
- § 1 ust. 7 uchwały, jako niezgodnej z przepisem art. 15 ust. 2 i 3 ustawy o planowaniu przestrzennym.

UZASADNIENIE

Przedmiotową uchwałą Rada uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w jednostce bilansowej Centrum w Jastrzębiu-Zdroju.

W § 1 ust. 6 uchwały przyjęto regulację, zgodnie z którą „za zgodne z planem miejscowym uznaje się modyfikacje rozgraniczeń poszczególnych rodzajów użytkowania, wynikające z uwarunkowań prawnych i technicznych, nieznanych w momencie sporządzania planu miejscowego, które nie zmieniają zasad obsługi komunikacyjnej oraz hierarchii i struktury sieci infrastruktury technicznej, nie kolidują z ochroną przyrody, krajobrazu, wartości kulturowych i nie naruszają interesów osób trzecich”. Jednocześnie postanowieniem § 1 ust. 7 uchwały wprowadzono normę o treści: „podstawą do sporządzania projektów

budowlanych dla terenów objętych planem są wypisy i wyrisy z niniejszej uchwały, organ wydający te dokumenty jest zobowiązany określić dodatkowo zakres projektu budowlanego, o ile odbiega od wynikającego z przepisów odrębnych, oraz listę wymaganych opinii, uzgodnień i załączników do dokumentacji”.

Ustawodawca przekazując jednostce samorządu terytorialnego stopnia podstawowego władztwo planistyczne, uprawniające do współkształtowania sposobu wykonywania prawa własności nieruchomości, ustalił zakres i sposób postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy. Sformułował szereg norm o charakterze gwarancyjnym, wykluczających dowolność ustaleń w ramach kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy. Jedną z nich zawiera przepis art. 15 ust. 2 ustawy, stanowiący normę o charakterze *iuris cogentis*, formułującą katalog problemów wymagających uregulowania w akcie wykonawczym. Zobowiązuje on organ realizujący władztwo planistyczne do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego m.in. przeznaczenia terenów oraz linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Wymaga on przyjęcia jednoznacznych ustaleń, wykluczających możliwość ich modyfikacji przy pomocy instrumentów prawnych, które nie stanowią przepisów powszechnie obowiązujących. Jednocześnie norma zawarta w art. 15 ust. 3 przywołanej ustawy wskazuje kwestie rozstrzygane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w zależności od potrzeb wynikających z charakteru objętego ustaleniami terenu. Tym samym wskazane wyżej przepisy ustawy wyznaczają zakres regulacji planistycznej i kształtują normotwórcze uprawnienia rady gminy. Organ wydający akty prawa miejscowego obowiązany jest przestrzegać zakresu udzielonego przez ustawę upoważnienia w zakresie tworzenia przepisów wykonawczych, a w tych działaniach nie może tego upoważnienia przekraczać. Wydając akty, będące źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy lub jej części (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP), musi respektować zakres delegacji zawartej w aktach prawnych wyższego rzędu (*por. wyrok NSA z dnia 16 marca 2001r., sygn. akt IV SA 385/99, Lex Nr 53377*).

Tymczasem § 6 uchwały umożliwia korygowanie funkcji (przeznaczenia) terenu - ustalonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, kształtującym sposób wykonywania prawa własności nieruchomości - na etapie stosowania prawa, a zatem z pominięciem ustalonej w powołanej wyżej ustawie procedury planistycznej. Natomiast § 1 ust. 7 uchwały wykracza poza zakres określonej wyżej delegacji, stanowiąc ingerencję

w postępowanie administracyjne prowadzone na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r.
Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2003r. Nr 207, poz. 2016 z późn.zm.).

Wobec powyższego rozstrzygnięcie należy uznać za uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Otrzymują:

1. Rada Miasta Jastrzębie-Zdrój
za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
2. a/a.

WOJEWODA ŚLĄSKI

Lechosław Jarzębski